

EVROPSKÁ
UNIE

SPOLUČNE
BEZ
HRANÍC

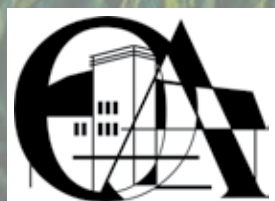
MAREC / BŘEZEN
2011

Piknik

ČESKO-SLOVENSKÝ STUDENTSKÝ ČASOPIS

„Může mi něco chybět?“

Obchodní akademie
Břeclav

Stredná priemyselná škola
elektrotechnická Piešťany

Tento časopis je spolufinancován evropským fondem pro regionální rozvoj

Stalo sa...

Exkurzia v americkej firme EMERSON, a. s.

V decembri 2010 sa pod dohľadom Ing. J. Mikláša a Ing. N. Gajdošovej uskutočnila exkurzia študentov 4.D triedy do firmy EMERSON, a. s. v Novom Meste nad Váhom.

Firma je pokračovaním predchádzajúceho štátneho podniku VUMA (Výskumný ústav mechanizácie a automatizácie).

Študenti boli oboznámení s históriou a súčasťou organizačnou štruktúrou firmy, ktorá je rozdelená na rôzne zamerané divízie, z ktorých niektoré navštívili.

V divízii White-Rodgers sa vyrába riadiaca elektronika do vykurovacích zariadení. Pozornosť upútala hlavne linka automatizovaného spájovania plošných spojov, a to najmä študentov pripravujúcich svoje práce v rámci Stredoškolskej odbornej činnosti.

V budove divízie Branson vyrábajú ultrazvukové, vibračné a tepelné zvracacie zariadenia, slúžiace prevažne v automobilovom priemysle a v divízii ESAD sa konštruujú automatizačné systémy, ktoré sa využívajú najmä v petrochemickom, chemickom a potravinárskom priemysle. Študenti takto mali možnosť priamo sledovať výrobný proces v elektro-technickom priemysle.

Súťaž zručnosti stredoškolákov ZENIT v mikroelektronike – 27. ročník

Krajské kolo súťaže ZENIT sa konalo 2. decembra 2010 na SPŠE v Piešťanoch. V dvoch kategóriách súťažilo 15 študentov z Piešťan, Trnavy, Gbelov a Dunajskej Stredy.

Za SPŠE Piešťany v kategórii „stredné priemyselné školy“ súťažili dvaja študenti - Ján Jakubík a Jozef Meluš. Víťazom sa stal Ján Jakubík, ktorý postúpil do celoslovenského kola súťaže, Jozef Meluš skončil na 3.mieste. Mimo súťaže si svoju zručnosť vyskúšal aj Juraj Giertl. Celoslovenské kolo sa konalo v dňoch od 26.-27. januára 2011 v Nových Zámkoch. Náš študent Ján Jakubík sa umiestnil na 15. mieste.

Životné jubileum Olgy Chorvátovej

12. decembra 2010 oslávila životné jubileum 80 rokov zakladajúca členka SPŠE v Piešťanoch a dlhoročná hospodárka školy. Jej zásluhou bola škola po svojom vzniku v roku 1968 dobre materiálne aj technicky vybavená. Zblahoželali jej prišli bývalí spolupracovníci- učiteľia Hubert Strelec, Jozef Müller a Ing. Stanislav Vrabel.

Hollého pamätník

Na SPŠE v Piešťanoch sa 21. decembra 2010 uskutočnila súťaž v umeleckom prednese poézie a prózy. Zúčastnilo sa jej 16 študentov našej školy. Na 1. mieste sa umiestnil F. Nesteš – 4.D (Ján Smrek;

Bacardi), na 2. mieste T.Jakubčík – 1.D (Horkíže Slíže: Osemnásť) a na 3. mieste D.Gotthard z 1.D (Milan Rúfus: Tichý plač srdca).

Na fotografií sú úspešní recitátori spolu s organizátorkami podujatia Mgr. D.Chrástekovou a Mgr. E.Sedláčikovou.

Vianočný turnaj v šachu

Z iniciatívy RNDr. Lubomíra Fapša sa na SPŠE dňa 21. decembra 2011 uskutočnil 5. ročník školského šachového turnaja. Zúčastnilo sa ho 50 našich študentov, ktorí odohrali 57 zápasov.

Hralo sa v skupinách po ôsmich hráčoch vyraďovacím systémom. Zo skupín postúpili študenti s tromi vyhratými zápasmi, potom už hral každý s každým. Do finále postúpilo 6 najlepších. Na 1. mieste sa umiestnil Adrián Manák - 4.D (8 vyhratých zápasov), na 2. mieste skončil Denis Nemšák – 3.C, na 3. mieste Luboš Bjel – 1.A, finalistami boli aj Tomáš Bjel, Miroslav Valovič a Marián Martinkovič.

Matematický klokan

Je to medzinárodná matematická súťaž študentov stredných škôl v dvoch kategóriách – KADET 012 (1. a 2. ročník) a JUNIOR 034 (3. a 4. ročník).

Do Matematického klokanu sa v šk. roku 2009/2010 zapojilo aj 111 študentov SPŠE v Piešťanoch. V kategórii KADET 012 riešilo úlohy 68 študentov, z nich bolo 28 úspešných – najlepší boli Klčo 1.C, Zemková 2.A, Varšava 2.D. V kategórii JUNIOR 034 riešilo úlohy 43 študentov, z nich bolo 18 úspešných – najlepší boli Kozovský 4.D, Hubinák 4.D, Knápek 3.D, Grežo 4.B, Valovič 4.B.

Veľký úspech zaznamenal Matúš Kozovský, ktorý dosiahol 100% úspešnosť a umiestnil sa na 1. mieste v SR.

Lyžiarske výchovno-výcvikové kurzy

Študenti 1. ročníka SPŠE v Piešťanoch, spolu so svojimi učiteľmi a zároveň i inštruktormi, sa zúčastňujú lyžiarskych kurzov. Začiatovníci sa naučia lyžovať, ostatní sa v lyžovaní zdokonalia. Študenti 1.C a 1.D triedy absolvovali lyžiarsky výcvik v dňoch 16. – 21.januára 2011 vo Veľkej Rači na Kysuciach (asi 20km od Čadce). Študenti 1.A a 1.B triedy lyžovali v dňoch 1. – 6. februára 2011 vo Vyšnej Boci v Nízkych Tatrách (asi 20km od Liptovského Mikuláša).

Návšteva z Břeclavi

8. februára 2011 zavítala na SPŠE v Piešťanoch skupina pedagógov a študentov z partnerskej OA Břeclav. Tunajšia mestská knižnica pre nich pripravila film o histórii a súčasnosti mesta so sprievodným slovom lektora. Podujatie sa uskutočnilo v Piešťanskom informačnom centre.

Potom sa delegácia oboznámila s pamätihodnosťami mesta a tunajšími kúpeľmi.

10. februára 2011 zavítala do Piešťan ďalšia skupina pedagógov a študentov z OA Břeclav. Absolvovali exkurziu do Atómovej elektrárne Jaslovské Bohunice neďaleko Piešťan, potom navštívili aj naše krajské mesto Trnava.

Súťaž v silovom päťboji

Z iniciatívy učiteľa telesnej výchovy Mgr. Jozefa Kolníka sa 10. februára 2011 uskutočnil 6. ročník silového päťboja. Zúčastnilo sa ho 26 študentov školy, ktorí súťažili v 5-tich disciplínach – zhyby, tlaky, biceps, kliky a drepy. Na 1. mieste sa s veľkým náskokom umiestnil Gabriel Branderský - 4.D s počtom bodov 212 (zhyby na hrazde - 25, tlak v ľahu - 45, biceps - 18, kliky na bradlách - 44, drepy - 80), na 2. mieste skončil František Matečný - 4.A so 155 bodmi a na 3. mieste Tomáš Brezovský - 3.D so 152 bodmi.

Redakčná rada na príprave PIKNIKU č.7

V dňoch 8. – 10. februára 2011 sa v Piešťanoch uskutočnilo pracovné stretnutie redakčných rád oboch škôl, ktoré pracovali na príprave ďalšieho čísla časopisu Piknik. Študentky z Břeclavi boli ubytované na

Hotelovej akadémii Ludovíta Wintera v Piešťanoch, s poskytnutými službami boli veľmi spokojné.

Zároveň si študenti formou testu overili svoje znalosti o štátnych sviatkoch oboch štátov. Študentky z břeclavskej OA mali poznať štátne sviatky SR (je ich 5) a študenti piešťanskej SPŠE zase štátne sviatky ČR (je ich 7).

Ing. Alexander Murin

Predmaturitná anketa študentov štvrtého ročníka SPŠE v Piešťanoch

Konala sa začiatkom februára 2011

1. Ako hodnotíš už onedlho štyri roky štúdia na škole? Darilo sa ti, alebo ti niečo nevyšlo?

2. Čo sa ti na škole páčilo a čo nie?

3. Ktoré boli tvoje obľúbené predmety?

4. Už si sa začal/a pripravovať na maturitnú skúšku? Veríš si?

5. Čo plánuješ robiť po maturite?

6. Čo odkazuješ mladším študentom?

Lívia Topolčanyová – 4.B

1. Svoje štyri „elektrikárske“ roky hodnotím veľmi dobre. SPŠE bolo a ešte aj je niečo ako môj druhý domov. Chodím sem (väčšinu času) rada a spoznala som tu úžasných ľudí, ktorých by som len ťažko nazývala svojimi spolužiakmi. Sú to moji kamaráti. Študijné výsledky dosahujem dobré, takže po tejto stránke som spokojná tiež. Niekedy by to síce mohlo byť aj lepšie, ale nemám pocit, že by sa mi niečo vyslovene nepodarilo. Sem-tam nejaká tá 5 tiež musí byť. :)

2. To je ťažká otázka. Páčilo sa mi toho veľa. Ale asi najviac to, že sme každý rok boli ako trieda na viacdňovom výlete. Či už v prváku lyžiarák alebo druháku turistický. Dokonca aj v 3. ročníku sme sa rozhodli ísť na KOČAP do Tatier. Z týchto našich akcií mám mnoho spomienok. A nepáči sa mi ranné vstávanie. Ale tomu sa asi nevyhnem nikdy. :)

3. Moje obľúbené predmety boli a niektoré ešte aj sú strojnictvo, výpočtová technika, ITE, matematika a anglický jazyk.

4. Na maturitnú skúšku som sa už začala pripravovať. Blížiaci sa termín písomných maturít a SOČ-ky ma prinútil. Myslím si, že zmaturovať by nemal byť až taký problém. Učím sa štyri roky prevažne na jednotky a rada by som aj zmaturovala na jednotky. Viem, že tá pravá drina ma ešte len čaká, ale zvládli to mnohí predtým mnou, tak prečo nie ja :-).

5. Po maturite chcem ísť určite na vysokú školu. Rada by som šla na Masarykovu univerzitu do Brna.

6. Mladším študentom by som rada odkázala, aby nato nekašľali. Raz sa to všetko aj tak budú musieť naučiť, ak chcú zmaturovať a takto si podstatne uľahčia život. A hlavne, aby si užili stredoškolský život, aby raz mali na čo spomínať. Je to najkrajšie obdobie života a ja som spokojná, že určite budem mať na čo spomínať.

Ján Jakubík - 4.C

1. Štúdium na škole hodnotím veľmi kladne. Na tejto škole sa mi podarilo spraviť veľa vecí. Síce štúdium nebolo vždy jednoduché, nakoniec sa každý problém vyriešil.

2. Páčil sa mi prístup niektorých učiteľov odborných predmetov. Na druhej strane sa mi nepáčilo, že na odbornej škole sa niektoré neodborné výchovné predmety považovali za dôležitejšie než odborné predmety.

3. Najradšej mám odborné predmety každého zamerania.

4. Na maturitu som sa už začal pripravovať a

to angličtinou. A či si verím? Samozrejme že áno, keďže chcem zmaturovať.

5. Po maturite chcem ísť študovať na vysokú školu.

6. Mladším odkazujem, aby nešli vždy najľahšou cestou. Tiež však, aby si dopriali aj primeraný oddych. A nech stále nesedia pri PC.

Mojmír Knápek - 4.D

1. Tie štyri roky boli, bohužiaľ až na pár chvíľ, celkom fajn. Dá sa povedať, že sa mi darilo, alebo som mal jednoducho šťastie.

2. Tak, najlepšie boli samozrejme spoločné akcie so spolužiakmi ako lyžiarsky kurz, turistika a podobne. Horšie to bolo s prístupom a nárokmi niektorých učiteľov. Tiež mohlo byť viacej praxe, čo sa netýkalo počítačových systémov.

3. Medzi moje obľúbené predmety patrili cvičenia zo sietí a počítačových systémov a niektoré merania.

4. Zatiaľ jediné, čo som sa na maturitu učil, boli niektoré témy zo slovenčiny. Myslím, že to nebude až také hrozné, teda aspoň dúfam. Už to nejakú zvládnem.

5. Chcel by som pokračovať v štúdiu a dostať sa na vysokú školu, najlepšie na VUT do Brna.

6. Mladším študentom odkazujem, že keď budú brať školu aspoň trochu vážne a budú dávať pozor na hodinách, potom nebudú mať žiadne väčšie problémy.

red

Zručnosť, elán, nadšenie i tvorivosť - aj to je ZENIT

Študent 4. ročníka SPŠE v Piešťanoch Ján Jakubík je jedným členom redakčnej rady nášho časopisu PIKNIK, ale tiež aj dobrým odborníkom v elektronike.

2. decembra 2010 sa stal víťazom krajského kola súťaže zručnosti stredoškôľakov ZENIT

v elektronike v kategórii „stredné priemyselné školy“. Postúpil do celoslovenského kola, ktoré sa konalo v dňoch 26. - 27. januára 2011 v Nových Zámkoch.

Reprezentanta našej školy sme sa opýtali na jeho dojmy.

Čo je obsahom súťaže zručnosti ZENIT? Riešia sa praktické alebo teoretické úlohy?

Úlohou súťaže je preveriť praktické aj teoretické vedomosti a zručnosti. V každom kole súťaže sú dve časti: teoretická časť, v ktorej býva zvyčajne 25 až 40 teoretických alebo výpočtových otázok a praktická časť, v ktorej sa navrhuje plošný spoj, ktorý sa neskôr osadí a sfunkční.

Stal si sa víťazom krajského kola. Ako prebiehala samotná súťaž?

Krajské kolo súťaže ZENIT začalo o ôsmej hodine na našej škole. Nasledovalo slávnostné otvorenie a rozdanie poradových čísel. Po rozdani čísel nasledovala už samotná

teoretická časť, v ktorej bolo 30 otázok. Po otázkach sme dostali elektrickú schému, ktorú bolo treba doplniť a opraviť. Potom podľa tejto schémy sme mali navrhnuť plošný spoj

buď na papier, alebo v programe Eagle. Ďalej sme dostali elektrické súčiastky, ktoré sme podľa schémy osádzali na univerzálny plošný spoj. V každej súťaži ZENIT sa v praktickej časti hodnotí funkčnosť, kvalita spájkovania, kvalita ohýbania súčiastok a celkový vzhľad.

Keď toto porota vyhodnotila, nasledovalo celkové vyhodnotenie súťaže.

Ako si sa pripravoval na súťaž?

Na súťaž som sa pripravoval dlhodobo, na teoretickom vyučovaní v škole, samoštúdiom odborných kníh zo školskej alebo osobnej knižnice.

Postúpil si do celoslovenského kola súťaže ZENIT. Ako si tam pochoďil?

Bohužiaľ na celoslovenskom kole sa mi nedarilo tak, ako som očakával. Teoretickú časť sa mi ešte podarilo urobiť veľmi dobre. Avšak na druhý deň v praktickej časti sa mi vôbec nedarilo. Umiestnil som sa na 15. mieste. Aj prehrávať treba vedieť. Z celoštátneho kola som si odniesol veľa známostí a skúseností.

Partnerské vzťahy medzi školami v Piešťanoch a v Rožnove pod Radhošt'om

SPŠE v Piešťanoch okrem spolupráce s Obchodní akadémií v Břeclavi v rámci realizácie projektu spoločného časopisu ČR a SR tiež udržiava dlhodobé partnerské vzťahy s ďalšou školou v Českej republike, ktorou je Střední škola elektrotechniky, informatiky a řemesel v Rožnove p./R.

V roku 1960 vznikol elektrotechnický závod Tesla Piešťany, ktorý sa stal súčasťou štátneho podniku Tesla Rožnov p./R.

V roku 1968 vznikla Stredná priemyselná škola v Piešťanoch. V tom čase sa závod Tesla presťahoval do novopostaveného areálu na západnom okraji Piešťan. Uvoľnené priestory boli poskytnuté novovzniknutej SPŠE.

Následne v roku 1972 nadviazala SPŠE v Piešťanoch partnerské vzťahy so Střední průmyslovou školou vakuové elektrotechniky v Rožnove

p./R (neskôr vakuové a polovodičové). Začali sa vzájomné návštevy študentov a učiteľov oboch škôl.

Partnerské vzťahy medzi oboma školami boli po nežnej revolúcii v r. 1989 prechodne utlmené, od roku 2000 opäť oživené. Obe školy začali realizovať program vzájomnej spolupráce. Rožnovská škola medzičasom zmenila svoj názov na Střední škola informa-

osláv 55. výročia vzniku partnerskej školy v Rožnove p./R.

V súčasnosti na tejto spolupráci sa zo strany SPŠE v Piešťanoch aktívne podieľa Ing. Jaromír Triska, mimochodom absolvent rožnovekej priemyslovky a na našej škole uznávaný odborník v oblasti výpočtovej techniky.

Položili sme mu preto niekoľko otázok:

Kedy ste sa zapojili do realizácie partnerských vzťahov medzi oboma školami?

Do realizácie vzájomnej spolupráce som sa aktívne zapojil v roku 2003 ako garant odborného programu v rámci piešťanskej SPŠE. Program sa realizuje predovšetkým výmennými pobytmi študentov. Odborných stáží v Rožnove p./R. sa zúčastňujem od roku 2006.

Čo je účelom výmenných pobytov študentov?

Ich účelom je spolupráca v odbornej oblasti. Každá škola sa špecializuje na moderné technológie, ktoré začleňuje do výučby. Získané poznatky sa prezentujú na

Foto: Janko Jakubík

tiky, elektrotechniky a řemesel. V roku 2006 sa delegácia SPŠE v Piešťanoch na čele s riaditeľkou Ing. Máriou Kováčovou zúčastnila

odborných seminároch v Rožnove p./R. a v Piešťanoch. Odborný program na našej škole je zameraný na oblasť sieťových technológií a od r. 2008 na aktivity súvisiace so Cisco Systems Networking Academy. Výmena skúseností v odbornej oblasti je veľmi cenná pre študentov a učiteľov odborných predmetov. Ďalším cieľom výmenných pobytov je osvojovanie si schopností plynule komunikovať s partnermi z druhej krajiny. To je vlastne aj úlohou nášho školského časopisu Piknik. Výmenné pobyty umožňujú tiež spoznávať krajinu, kultúru a pamätihodnosti regiónu partnerskej školy.

Aké boli ďalšie formy spolupráce?

Obe školy spolupracovali na príprave študentov na rôzne súťaže. Napr. vo februári 2008 sa v Bratislave konalo medzinárodné finále súťaže zručností ZENIT. Družstvo študentov z Rožnova využilo možnosť pripraviť sa na

súťaž na našej škole, prenocovalo na našom internáte, a potom spolu s družstvom našej školy odcestovalo na súťaž, kde napokon v medzinárodnom finále obsadilo prvé tri miesta.

Spolupráca medzi školami sa vo februári 2010 rozšírila aj o výučbu študentov v Rožnove otvorením 1. semestra Cisco Akadémie. Iniciátorom zapojenia tejto školy do celosvetového systému internetových sietí ste boli zrejme vy?

Áno, už po úspešnom odštartovaní programu Cisco Akadémie na našej škole som mal v úmysle rozšíriť túto aktivitu aj na partnerskej škole. Zo strany pedagógov SŠIEĽ v Rožnove sa tejto iniciatívy ujal najmä Ing. Lukáš Hapl. Od januára 2010 absolvovali študenti rožnovskej priemyslovky seriál videokonferenčných workshopov pod mojím vedením, ktorý bol zakončený týždenným

kurzom intenzívnych laboratórnych cvičení v CISCO laboratóriu na našej škole. Rožnovskí študenti absolvovali cvičenia v rámci výmennej odbornej stáže.

Študenti našej školy absolvovali následne týždenný kurz programovania vo VHDL na rožnovskej škole.

Aká bude spolupráca v ďalšom období?

Medzi oboma školami vládne konsenzus, že v spolupráci je potrebné pokračovať aj v budúcich rokoch. Rožnovská priemyslovka podľa nášho vzoru rozbieha vlastný program sieťovej akadémie CISCO, naša škola má záujem od nich prevziať a zaviesť do výučby výpočtovej techniky programovanie FPGA poľi prostredníctvom VHDL jazyka. Pre program ďalšej vzájomnej spolupráce v súčasnosti hľadáme vhodné zdroje financovania.

Zhovára sa Ing. Alexander Murín

LVKK študentov 1. ročníka

Študenti 1. ročníka SPŠE každoročne absolvojú lyžiarsky výcvik. Triedy 1. C a 1. D ho absolvovali v dňoch 16. - 21. januára 2011. Jednému z nich sme položili zopár zvedavých otázok.

V januári ste absolvovali lyžiarsky. Kde ste boli?

Boli sme na Veľkej Rači, v Oščadnici, v pohorí Kysucké Beskydy, asi 20 km od Čadce.

Čo sa ti tam najviac páčilo? Príroda, ubytovanie, ľudia...?

Všetko bolo podľa mojich predstáv. Prostredie bolo veľmi pekné, chatu sme mali na kopci a pri dobrej viditeľnosti bol krásny výhľad. Ale najviac sa mi tam páčili

ľudia, ktorých som stretával na svahu. Či to boli Slováci alebo Poliaci, to je jedno. Strava bola úžasná. Domáce jedlá mi chutili a čo je podstatné, dávali dupľu.

Na LVKK si išiel ako začiatočník alebo už skúsený, dlhoročný lyžiar? Zdokonalil si sa v lyžovaní?

Išiel som tam ako dlhoročný lyžiar. Lyžujem už od troch rokov a môžem povedať, že som dobrý. Trochu som sa aj polepšil. Mnohí z nás boli skúsení lyžiari, snowboardisti a tí, ktorí stáli na lyžiach prvýkrát, tak už na druhý deň zišli celý kopec.

Aké ste mali podmienky na lyžovanie?

Prvé tri dni bol len technický sneh, ale potom

napadol prírodný a zasnežovali.

Potom už boli podmienky veľmi dobré. Jazdili sme na štvorsedačke, na Lalikoch bola aj šestsedačka a blízkosti chaty vlek - kotva. Lyžovali sme aj na Dedovke.

Chcel by si sa ešte vrátiť na Veľkú Raču? Nadviazali ste nové priateľstvá, boli tam aj študenti z iných škôl?

Viac som sa zoznámil s chalanmi z 1.D. Čo sa týka nášho triedneho kolektívu, tak sme sa len upevnili v priateľstve. Spoznali sme sa aj s Polkami, kvôli ktorým sme skoro stále meškali na zrazy s profesormi.

(ds)

Vianočná Viedeň

V utorok 14.12.2010 sme sa zúčastnili exkurzie do Viedne s účelom navštíviť vychýrené vianočné trhy. Tento výlet nám zorganizovali pani prof. Čížová, prof. Horáková a prof. Vráblová.

Vyrazili sme skoro ráno, aby sme sa vyhli ranným zápcham na diaľnici. Cesta autobusom bola pomerne krátka a väčšina žiakov dospávala skoré vstávanie. Prvé príjemné prekvapenie v tento deň bola snežná nádielka, ktorá nás očakávala hneď za slovenskými hranicami. Našou prvou zastávkou bola čokoládovňa v Kittsee pri slovensko – rakúskych hraniciach, kde sme mali možnosť ochutnať a kúpiť si rôzne druhy výbornej čokolády. Keďže nás tlačil čas, museli sme pokračovať ďalej. Počas cesty nás pani profesorky oboznamovali s rakúskymi tradíciami vianočných sviatkov a taktiež sme si mali možnosť vypočuť a zaspievať vianočné koledy po nemecky. Našou ďalšou zastávkou bol obchodný dom Huma, kde sme mali

približne hodinu rozchod. Hneď po prestávke sme zase pokračovali v ceste.

Po príchode do Viedne sa mikrofónu opäť

ujala pani prof. Čížová. Počas krátkej okružnej cesty nás oboznámila s historickými pamätihodnosťami Viedne, čo bolo veľmi poučné. Keďže vo Viedni je vianočných trhov veľa, tak sme si museli vybrať konkrétny. Našou voľbou boli trhy pod Radnicou. Z autobusu sme vystúpili neďaleko Stephansdomu a pomaly sa prešli centrom. Všade navôkol panovala normálna zimná atmosféra, ale len

čo sme zbadali trhy, bolo cítiť pravé Vianoce. Cukrovinky, tradičný punč a ostatné pochúťky bolo cítiť na metre ďaleko. Atmosféru dotváral poletujúci sneh a všadeprítomné vianočné ozdoby. Po dlhom čase strávenom vonku sme sa mohli utiahnuť aj do Rathausu, kde bolo príjemné teplo. Vo vnútri to vyzeralo ako v kráľovstve škriatkov, pretože malé deti vyrábali rôzne ozdoby. Bohužiaľ sme tu nemohli ostať dlhšie, lebo nás čakala ešte posledná zastávka. Bola ňou zaujímavá architektonická atrakcia Hundertwasserhaus. Túto je ťažko popísať, treba ju jednoducho vidieť. Návštevu odporúčam všetkým.

Cesta domov bola príjemná a s dobrým pocitom sme sa pomaly blížili domov. Dorazili sme akurát tak, aby sme všetci stihali spoje.

Bol to príjemný deň plný krásnych zážitkov, ktorý nás správne naladil na blížiaci sa Vianoce. Ďakujeme pani profesorkám, že nám pripravili tento nezabudnuteľný zážitok a veríme, že nebol posledný.

Martin Golier 2.C

Študentská spoločnosť TOPTIS

SPŠE má dva študijné odbory, ktorými sú elektrotechnika a technické a infromatické služby v elektrotechnike. Študenti spomínaného odboru TIS majú voliteľný predmet, ktorým je aplikovaná ekonómia. Čo to vlastne je? Je to vzdelávací program, vďaka ktorému absolventi školy získajú praktické skúsenosti i zručnosti v oblasti marketingu a trhu. Túto možnosť poskytuje žiakom nezisková organizácia Junior Achievement Slovensko /www.ae.jasr.sk/. Záujemcom ponúka nadštandardné podnikateľské, ekonomické a finančné vzdelávanie. V predmete aplikovaná ekonómia si študenti zakladajú študentskú spoločnosť, ktorá pracuje v podstate ako klasická akciová spoločnosť – zakladatelia predávajú akcie, počas školského roka podni-

kajú, snažia sa pracovať efektívne, aby svojim akcionárom priniesli čo najvyššie dividendy. Je to vlastne praktické ekonomické cvičenie, ktoré uvádza do praxe teóriu z učebnice.

Na našej škole patrí už k dlhoročným tradíciam, aby si študenti 3. ročníka odboru TIS – technické a infromatické služby vytvorili vlastnú študentskú spoločnosť, v ktorej si zlepšia trhovú ekonomiku a k teoretickým poznatkom pridajú aj praktické. Zvyky sme neporušili ani my, študenti 3.A. Naša študentská spoločnosť vznikla 1. 10. 2010 a volá sa TOPTIS, š. s. Prezidentkou sa stala Miroslava Kraváriková. Ostatní študenti vystupujú ako zamestnanci spoločnosti a štyria z nich aj ako viceprezidenti jednotlivých odvetví. Naš podnik je zameraný na predaj výrobkov a poskyto-

vane služieb. Keďže väčšinu zákazníkov spoločnosti tvoria naši rovesníci, snažili sme sa sortiment výroby týmto kritériám prispôbiť. TOPTIS ponúka na predaj výrobky z fimo hmoty, koláčikov, ktorých zhotovujeme aj na objednávku a príviesky z korálikov. V období sviatku Všetkých svätých a Vianoc sme vyrábali aj pekné venčeky a svietniky, ktoré zdobili stôl nejednej domácnosti alebo pomník našich najbližších. Medzi hlavné zdroje príjmu našej spoločnosti patrí výroba a predaj cukrovej vaty, ktorú má rád snáď každý. V týchto zimných mesiacoch prevádzkujeme aj čajovňu, v ktorej si môže premrznuté ruky zohriať každý študent alebo profesor a pritom si pochutiť aj na výborných čajoch. Do budúcnosti plánujeme usporiadať aj hudobný koncert, ktorý bude určený nielen žiakom našej školy, ale aj širokej verejnosti. Činnosť našej spoločnosti tiež prezentujeme na našej internetovej stránke: www.toptis.estransky.sk Študentská spoločnosť bude fungovať do 15. 5. 2011. Veríme, že dovedy sa nám podarí získať ešte nejedného spokojného zákazníka a našej spoločnosti sa bude dariť.

Barbora Votavová, 3. A

Gabriela Kostelná

V New Yorku

Gabika sa súťažne venuje plávaniu. Vďaka nemu, ale aj dobrým známym, sa jej podarilo dostať do USA, kde chodila do školy a trénovala plávanie. Po jej návrate na Slovensko, sme jej položili niekoľko otázok.

Odkedy sa venuješ plávaniu a za aký klub plávaš?

Závodnému plávaniu sa venujem od svojich 6 rokov, tento rok to už bude 12 rokov...Plávala som za klub ŠPK Kúpele Piešťany, kde celé roky trénovala mňa a môj team Darina Moravcová, matka známej plavkyne Martiny Moravcovej. Z klubu som odišla, pretože zatvorili kúpalisko Eva. Začala som trénovať za novozaložený Piešťanský plavecký klub (PPK). V ňom ma trénuje Viera Čamborová, ktorá kedysi bola osobnou trénerkou Martiny Moravcovej. V tomto klube sa mi naskytla šanca odísť do USA trénovať a to za úplne iných podmienok, aké boli tu.

Ako si sa dostala do USA?

Do USA som sa dostala cez plávanie a vďaka trénerkiným a rodinným známostiam. Dostala som sa do Minnesoty, do mesta Grand Forks.

Ako bolo v USA? Šla si tam z dôvodu športu alebo jazyka?

Plávanie hralo veľkú rolu v mojom pobyte. Do USA som išla z dôvodu lepších podmienok v plávaní. Tam som sa sústredila hlavne na

tréningy a na výsledky. Tréningy som mala každý deň od pondelka do soboty, ráno i večer. Popritom som musela stíhať strednú školu (Green vawe Senior High School), ktorá bola náročná kvôli angličtine, ale časom som si zvykla...

Čo ta zaujalo v USA?

Najviac ma zaujala škola.. Školy majú na úplne inej úrovni ako na Slovensku. Čo malo svoje výhody aj nevýhody. Pokiaľ radi pozeráte americké teenagerské filmy a pýtate sa: „Čo je na tom pravdy?“ Tak vám odpoviem, že všetko. Triedy meníte každú hodinu, máte len tri minúty na premiestnenie do druhej triedy, plesy (hommecoming, Snowball, Prom), žlté školské autobusy i roztlieskavačky... Je tam všetko, na čo si len spomeniete. Nezabudnem na ten večný chaos po vyučovaní na školskom parkovisku, keď všetci študenti nasadli do áut a odfrčali domov.

Čo si tam videla ? Kde všade si bola?

Videla som hlavne štát Minnesota a časť Severnej Dakoty. Musím povedať, že je to krásna krajina, krajšia, než som čakala. Rodina, u ktorej som bývala, ma brávala na rôzne výlety a dovolenky. Prvý polrok som cestovala po Minnesote, ale druhý polrok som s mojou rodinou navštívila Hawaii, ostrov Oahu, Californiu, L.A. a San Francisco. Po dvojtýždňovej dovolenke som sa musela vrátiť do Minnesoty, pripravovať sa na medzinárodné majstrovstvá USA v plávaní, ktoré sa konali na Floride. Na Floride som strávila 2 týždne pretekaním a neskôr aj len ležaním na pláži. Týmito pretekmi som ukončila svoju plaveckú sezónu v Amerike, ktorá bola veľmi úspešná. Zlomila som dva školské rekordy a na Floride som skončila uspokojujúco...Mesiac pred odletom na Slovensko som sa zastavila na týždeň v New Yorku. Teším sa na ďalšiu návštevu tohto mesta.

Čo plánuješ ďalej?

Pre mňa je hlavné čo najskôr zmaturovať. Potom by som mohla odcestovať znova do USA na štúdium na jednej z amerických univerzít. V apríli plánujem ísť znova na Floridu, aby som si mohla pozrieť nejaké vysoké školy a dozvedieť sa o nich podrobnejšie informácie. V septembri ma čaká ďalší pohovor v New Yorku ohľadne vysokej školy. Popritom sa stále venujem škole a plávaniu v piešťanskom PPK klube. Uvidíme, čo sa mi časom podarí. *Zhovárал sa Lukáš Pavlíček*

Ples studentů

V letošním roce uspořádala ples obchodní akademie Břeclav studentská společnost ELIMON, kterou založili žáci 3. B a 3. C pod vedením Ing. Hany Brejchové.

Ples se uskutečnil v Kulturním domě Delta v Břeclavi. Již tradičně byl školní ples zahájený slavnostní polonézou, kterou navíchlí žáci pod vedením absolventky Markéty Turčíkové.

„Velké polonéze“ úspěšně konkurovalo vystoupení dětí z MŠ Břetislavova. V průběhu večera k tanci i poslechu hrála hudební skupina JAMA, v předsáli cimbálová muzika Podlužický výběr, v tělesa střídala taneční vystoupení skupiny Actiivity DC a módní přehlídka, na kterou

zapůjčila bezplatně své modely paní Jana Lencsová a salon Exclusiv. V jejích modelech se předvedla naše děvčata i hoši. Po půlnoci program vyvrcholil barmanskou show. Večer doplňovala již tradičně bohatá tombola, za jejíž sestavení vřele děkujeme všem sponzorům. Netradičním bodem programu byl košť vína, kterého se ujali žáci Romana Machálková a Dalibor Bukovský. Věříme, že se stane inspirací pro další ročníky, neboť se setkal s velkým ohlasem. Letošní ples „obchodky“ se opravdu vydařil, všichni jsme se příjemně pobavili a odreagovali po náročném pololetí.

Ing. Hana Brejchová

Dívčí kopaná

Partnerská škola ve Vídni pořádá každoročně halový turnaj. Letos pozvali mimo jiné nově dívčí tým z naší školy, a proto pan profesor Pekárek zorganizoval pravidelné tréninky ve školní tělocvičně.

Informace o možnosti zahrát si proti jiným dívčím týmům se šířila rychle. Sešlo se nás celkem dvanáct a každým tréninkem jsme se zlepšovaly. Na medailové pozice to bohužel nestačilo. Protihráčky preferovaly agresivní, rychlou hru na malém hřišti, na kterou jsme nebyly zvyklé. *Informace o dívčí kopané redakční radě poskytla za všechna děvčata Katka Swatá:*

Mladí a jejich hudební (ne)vkus

Na světě je nepřeberné množství hudebních interpretů snažících se zaujmout co nejširší škálu posluchačů. S klidem se dá říct, že každý si mezi nimi najde to, co přesně splňuje jeho požadavky. S věkem se mění i vkus. Jako malí jsme poslouchali Šmouly, Dádu Patrasovou apod., ale čím jsme starší, tím víc se naše představy o tom, co chceme poslouchat, konkretizují, až nakonec dostaneme konečný „obrázek“ toho, co si budeme dlouhé roky používat, případně sami hrát. Předem ale upozorňuji, že jsem vyznavač metalu, takže článek bude nakloněný tomuto tvrdšímu hudebnímu stylu.

Za nejpobláznivější žánry v dnešní době bych považoval disco, pop, hip-hop, elektro (DnB, techno, dubstep,...) a tvrdší hudbu jako je metal, rock atd. Mnozí z vás určitě navštívili nějakou diskotéku, kde nejčastěji vidíme různé barbínky a šampónky žadonící o přízeň dýdžeů. Tím narážím na to, že hudba ovlivňovala, ovlivňuje a bude ovlivňovat chování lidí, zevnějšek a všechno s tím související. Na první pohled dokážete poznat hopera od metalisty, diskanta od rockera apod. Nejen podle jejich oblečení, ale i podle toho, jak se chovají. Pak jsou tady také lidé, kteří poslouchají každé dva týdny něco jiného. Na jednu stranu si sice zachovávají rozhled v aktuálním hudebním dění, ale dle mého názoru se těmto lidem nepodaří proniknout skutečně do

Hrajete fotbal i u vás doma? Jakou soutěž?

Nejbližší týmy jsou v Hodoníně – 2. liga, v Mutěnicích, Podivíně, Velkých Pavlovicích je to 3. Moravskoslezská liga žen “B”, tedy nejnižší možná soutěž. Je v ní celkem 10 týmů. Hraje se klasicky 90 minut, pravidla jsou stejná jako u mužů. V Česku není výjimkou ani ženská rozhodčí, reprezentace, atd. Fotbal už dlouho není pouze koníčkem mužů, ten ženský je jen mnohem méně finančně podporovaný a propagovaný.

Kdo všechno chodí do školního družstva, z kterých tříd?

U ženského fotbalu je typické, že hráčky přicházejí a odcházejí. Nejinak je tomu i u nás. Hrajeme hlavně pro zábavu, každá nová tvář je vítaná.

Co vám přináší zrovna fotbal? Copak chcete mít nehezké, okopané kotníčky?

Je to sport, tzn. prostředek k zábavě, odreagování, protáhnutí těla. Je velký rozdíl mezi halou a travnatým povrchem. V hale se hraje rychlý fotbal v časových intervalech. Je poznat, jak si hráčka rozumí s balonem. Ne každá si s ním poradí hned při první zkušenosti. Pravidelné tréninky jsou důležité a výsledky jsou znatelné. Oproti tomu soutěž na trávě je 90minutová. Fyzická kondice je základ, stejně jako strategie týmu a jednotlivých hráček.

Jakých akcí se zúčastníte v nejbližší době?

Zatím nemáme domluvená žádná další přátelská utkání. Budeme rády, pokud se opět uskuteční mezitřídní turnaj. V loňském roce byl zájem holek obrovský. Proto neváhejte a přijďte si s námi zatrénovat, každé pondělí v 14:15 v tělocvičně školy.

Na dotazy redakce odpovídala Kateřina Swatá

hloubky hudební tvorby. Respektive takové ty hity, co letí opravdu jen chvíli, jako jsou například písničky od typických popových interpretů typu David Guetta, Kesha atd. Zanedlouho si na ně nikdo nevzpomene, ať chceme nebo ne. Naproti tomu existují písničky, které jsou staré například přes dvacet let a stále nejsou oposlouchané, jako například stálíci Master of Puppets od Metallicity, která je nesmrtelná. Uzavřel bych to tím, že si máme z čeho vybírat a lidí, kteří vědí, co poslouchají a vydrží u toho déle než rok, stále přibývá. Hudba jako je pop a disco bude vždycky patřit k nenáročným diskotékovým posluchačům, kteří od hudby nic moc neočekávají. Hip-hop a rap se v poslední době už nerozmáhá tak jako dříve, ale přesto jejich posluchače respektují, protože ho většinou poslouchají kvůli textům a o to přece v hip-hopu jde. Nakonec jsem si nechal svůj nejoblíbenější a vůbec nejrozmanitější hudební žánr (podle mého názoru), metal. Sám hraji na elektrickou kytaru v kapele, proto vím, jak obtížné a komplikované je vytvořit skutečně dobrou písničku, která by se líbila. Vždy jsem byl zastáncem tvrdé hudby a tak to i zůstane. Jinými slovy, poslouvejte, co se vám líbí, mějte z toho radost, v lepším případě tu hudbu tvořte, ať poznáte, že to není jen tak. :)

Zaja

Jak se vám líbí na škole? (anketa pro 1. ročníky)

Studenti prvních ročníků OA Břeclav odpovídali na pár otázek ohledně jejich nového působení na střední škole. Dotazník, který nebyl anonymní, dostali studenti pár dní po pololetním vysvědčení. Zodpověděli několik jednoduchých otázek, ve kterých mohli vyjádřit svůj názor na novou školu. Každý přečte, že skok ze základní na střední školu je velký, a tak se názory na nové povinnosti individuálně liší. Avšak čas běží a studenti si museli na nové prostředí a přísnější hodnocení učitelů zvyknout.

Hned první otázka, na kterou studenti odpovídali, se týkala prospěchu, zda jsou spokojeni se svými studijními výsledky. U této otázky zodpovědělo přes 90 % studentů, že spokojeno se svým prospěchem není! V následující druhé otázce, která zněla: „Kde je podle tebe chyba? (V učitelích nebo v nedostatečné přípravě?)“ se nám dostalo zajímavějších odpovědí. I přesto, že většina studentů uznala za svoji chybu nedostatečnou přípravu, část studentů vyjádřila názor, že v některých předmětech je to zčásti chyba daného učitele. K tomuto se nedá nic dodat, protože každý může mít jiný názor a také můžeme každému učitelé jinak „padnout do oka“.

Na otázku, zda by prváci šli opět na naši školu, kdyby měli možnost si znovu vybrat, se ve většině dotaznicích sešla odpověď „ano.“ Hodně studentů zde také napsalo, že jsou se svou novou školou nadměru spokojeni a nikam jinam by nešli.

V čem je skutečnost jiná oproti tvým původním představám? Přesně takhle zněla čtvrtá otázka a většina si prý raději představy

nevytvářela. „Já jsem si raději nepředstavovala nic, jelikož mám bujnou fantazii a pak bych byla zklamaná,“ uvedla Barbora Čapková z 1.C. „Je to velice těžká škola, mohly by se tu učit věci, které budu někdy potřebovat a ne většinou jen to, co mi je na nic,“ napsala Petra Tomášková, taktéž z 1. C.

Každý ze studentů má na škole předmět, ve kterém je naprosto v pohodě, nemusí se do něj učit a stačí mu dávat pozor v hodině. A jak zněly odpovědi? Většinou se jedná o tzv. volnější předměty, jako jsou například hodiny společenské kultury, písemná a elektronická komunikace atd. Vzápětí následovala otázka: „Jaký předmět vám dělá nejméně potíže?“ Zdá se vám, že byste čekali odpovědi jako je například matematika, český jazyk nebo jiný náročný předmět? Filip Šanda z ekonomického lycea odpověděl, že ho trápí tělesná výchova. Těžko říci, jestli to myslel vážně nebo ironicky. :)

Na otázku, jestli jsou studenti spokojeni s přístupem vyučujících (vysvětlování látky, způsob chování, spravedlivé hodnocení

apod. ...) se odpovědi výrazně lišily. Někteří jsou nadměru spokojeni, jiní naopak. Podle některých je na škole pár učitelů, kteří neumí látku pořádně vysvětlit anebo učitelé, kteří nejsou spravedliví v hodnocení. Zde se názory opravdu hodně liší. Například velké problémy mají studenti v hodinách matematiky, připadá jim příliš těžká a mnohým zase rychle probírána. Dalším problémovým předmětem je podle některých biologie, která je probírána příliš podrobně, přičemž 1. B a 1. C mají tento předmět jen jeden rok a v dalších ročnících probranou látku nevyužijí. Předposlední otázka zněla: **Najdeš něco, co je na této škole fakt super?** Tereza Mišicáková z 1. B odpověděla: „Sama se tomu divím, ale hrozně mě najednou baví chodit do školy. Hodně se mi líbí přístup učitelů k žákům, ale nejvíce divadlo Bedřicha Kaněry.“

U divadla ještě zůstaneme, ačkoli poslední otázka se vztahovala k tomu, zda studenti využívají nabídky kroužků na škole, popřípadě jak jsou s kroužky spokojeni. Valná část studentů si nemohla vynachválit již zmiňované školní divadlo. „Z nabídky kroužků využívám jeden – divadlo. Je to nejlepší skupina lidí, do které jsem kdy patřil. Je tam kupa srandy. Člověk získá zkušenosti do života a zabije nudu. Všem divadlo vřele doporučuji, ať už samotnou účast v něm, nebo jen zhlédnutí samotného představení,“ řekl Tomáš Šenk z 1. C.

Tak to by bylo asi vše. Zjistili jsme, jak jsou na tom letošní prváci. Jak na tom budou ti budoucí? Nechme se překvapit.

Autor článku: Dominik Ryšánek, 1. B

Ekonomie dobra a zla

V úterý 15. února 2011 se v aule obchodní akademie Břeclav uskutečnilo představení nazvané Ekonomie dobra a zla, které bylo určeno nejen žákům obchodní akademie, ale i široké veřejnosti.

Představení bylo uměleckým ztvárněním stejnojmenné knihy PhDr. Tomáše Sedláčka Ekonomie dobra a zla, která byla vydána v roce 2009 a setkala se s velkým ohlasem laického i odborného publika. T. Sedláčkovi se podařilo propojit ekonomickou teorii s literaturou, filozofií, etikou i historií a vtipně

ji zpřístupnit širokému publiku. Mimo chodem, kniha má podtitul „Po stopách lidského tázání od Gilgameše po finanční krizi“.

Autor nás bere na exkurzi ke kořenům naší civilizace a na příkladech starých národů ilustruje proměny lidského ekonomického chápání. Uměleckého zpracování se ujali brněňští herci Lukáš Hejlík a Alan Novotný. Vytvořili zajímavé literárně-ekonomické pásmo, které nepostrádalo vtip. Autor knihy Tomáš Sedláček se celé akce zúčastnil a v závěru ochotně odpovídal na dotazy přítomných.

Ing. Hana Brejchová

Zlatá stredná škola!

Dnes již absolventi, dříve členové redakční rady, jsou na VŠ, vzpomínají a srovnávají:

Mária Tomková

Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, Fakulta biotechnológie a potravinárstva, odbor Agropotravinárstvo

“Na SPŠE spomínam len a len v dobrom, všetci profesori mi veľmi chýbajú a najradšej by som sa tam vrátila. Spomínam si na maturitu, keď som sa pánovi profesorovi Donovalovi rozplakala a podal mi servítku - za čo som mu veľmi vďačná. Vysoká je omnoho ťažšia. Ja nežijem, stále sa len učím a učím... Momentálne sa mi darí veľmi dobre, práve idem na vyhodnotenie skúšky, ktorú, dúfam, som spravila. Tri skúšky mám úspešne za sebou.”

Veronika Vaculová

VŠ v Trnave, fakulta Materiálovo-technologická, odbor Priemyselné manažérstvo

“ Na školu prijímali na základe výsledkov zo strednej školy, takže prijímačky som absolvovať nemusela. Vysoká škola je dosť rozdielna ako stredná, prístup profesorov

k študentom už nie je taký osobný, so spolužiakmi netrávime toľko času. Ale zato výhodou je flexibilnejší rozvrh a viacej voľného času. Na SPŠE spomínam veľmi dobre. Škola mi chýba a keby sa to dalo, hneď by som sa vrátila späť. Len pri spomienke na maturitu sa mi hneď vybaví stres, ale aj následná radosť z úspechu.”

Marianna Uhlíková

Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Pedagogická fakulta, odbor Pedagogika

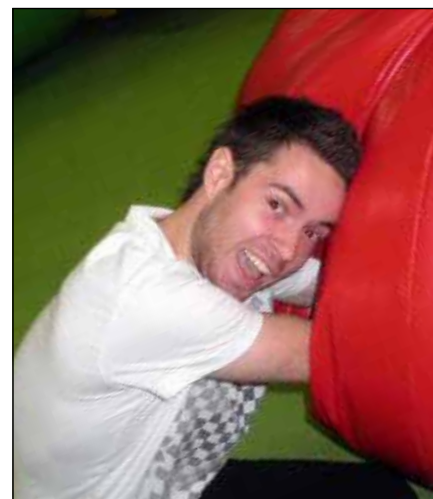

“Môj vysokoškolský život? Ťažko opísateľný. Určite sa v mojom prípade veľmi líši od toho stredoškolského. Teraz bývam mimo domu, na priváte, takže som odkázaná viac-menej na seba. Čo sa týka školy, rozvrh si robím sama. Tak si môžem spraviť niekedy voľno a môžem tráviť čas ako chcem :) Jediné, čo mi na VŠ nevyhovuje - alebo skôr sa mi nepáči je to, že nemáme vlastnú triedu a niekedy sme so spolužiakmi len 2-3 hodiny za týždeň. A aj ten prístup je taký neosobný. Vravím: zlatá stredná škola! SPŠE mi veľmi chýba. Boli to krásne 4 roky aj napriek niektorým veciam.

Ale na tie som už zabudla. S veľkou radosťou by som sa sem vrátila, ak by to bolo možné.”

Ivan Šujan

Univerzita Komenského Bratislava, fakulta Managementu

“Na SPŠE spomínam prevažne len v dobrom. I keď som sa rozhodol pokračovať na vysokej škole, ktorá absolútne nesúvisí so zameraním na strednej, svoj výber či už strednej alebo vysokej neľutujem. Vďaka SPŠE som si rozšíril obzory v IT technike a PC sieťach a teraz sa tu na vysokej, medzi samými gymplákmi cítim na predmetoch z IT oblastí ako malý Boh. Práve dnes nám na aplikačných softvéroch profesorka vysvetľovala, ako sa pracuje s excelom. Tu v Bratislave sa cítim ako ryba vo vode. Škola mi absolútne vyhovuje, z veľkej väčšiny ma baví a som tu spokojný. FMUK razí teóriu, že študent by si mal už od prvého semestra prispôsobovať štúdium svojim osobným požiadavkám, a tak tu máme mnoho voliteľných predmetov. Extrém ako je japončina som len tak zo srandy skúsil v prvom semestri a zvládol som na A. Žijem v Mlynskej doline na intráku. Žiaden luxus, ten stredoškolský internát bol popri tomto Hilton hotel.”

Ludka Ferstlová

Úspěch žáků břevclavské obchodní akademie v celostátní soutěži Ekonomický tým 2011

Dne 3. března 2011 se uskutečnilo v Hodoníně finále celostátní soutěže „Ekonomický tým 2011“. Tuto soutěž každoročně organizuje rada Asociace obchodních akademií a OA Hodonín ve spolupráci se společností Brno International Business School a sponzory.

Obchodní akademii v Břeclavi reprezentovali žáci čtvrtého ročníku oboru ekonomické lyceum ve složení: Michaela Raddová, Kristýna Klepáčková, Filip Jandora a Vlastimil Krmíček. Tento tým obsadil v konkurenci 25 obchodních akademií z celé ČR výborné 3. místo se

ziskem 245 bodů. Soutěž je dvoukolová. V lednu žáci odeslali k vyhodnocení případovou studii na téma „Jednodenní tematický výlet do našeho města“. Na základě výsledků postoupili do březnového finále. Úspěšní soutěžící nám zodpověděli několik otázek:

Jaké byly pocity žáků při samotném finále?

Jeli jsme tam jako vítězové prvního kola a věděli jsme, že máme o několik bodů navíc. Naším prvním úkolem bylo vyřešit multidisciplinární znalostní test. Jeho obsahem byla problematika probíraná např.

v předmětech ekonomika, účetnictví, daně a právo. V další části finále jsme si z pěti nabízených vylosovali téma „Školné na VŠ – ano či ne?“. V časovém limitu 30 minut jsme je zpracovali a následně 10 minut prezentovali. Tento úkol jsme zvládli opět na výbornou. Stále jsme však měli jisté obavy o výsledek testu. Ty se ukázaly jako oprávněné - v testu jsme totiž obsadili až 10. místo, a celkově tak

uvědomit si, že nejde pouze o odborné znalosti nabyté při studiu ve škole. Soutěžící musí mít všeobecný rozhled v oblasti sociálně-ekonomické i politické a při prezentaci musí prokázat schopnost kritického pohledu na danou problematiku. Předpokladem úspěchu jsou také týmová práce, dobré komunikační schopnosti a cit pro vhodné vystupování a oblékání. *Ing. Jana Dyčková (zástupkyně ředitele) + red*

klesli na třetí příčku. S výsledkem jsme však nadmíru spokojeni. Do soutěže jsme šli s elánem a plným nasazením. Podařil se nám historicky nejlepší výkon školy v této soutěži (v roce 2007 bylo družstvo naší školy na 5. místě). Zároveň nás ale mrzelo, že i když jsme měli stejný počet bodů jako družstvo na 2. místě, jsme až třetí – rozhodl o tom již zmiňovaný výsledek testu. Velké poděkování patří naší učitelce ekonomiky Ing. Pospíchalové, pod jejíž taktovkou jsme se k soutěži připravovali. Na celkovém výsledku se odrazila také pomoc pana ředitele PhDr. Čudy, zástupkyně ředitele Ing. Dyčkové a vyučující Ing. Brejchové. Konzultovali jsme s nimi případovou studii a dostali cenné rady k samotnému průběhu soutěže.

Co byste doporučili budoucím reprezentantům ekonomického týmu?

Měli by jít za svým cílem a věřit si. Je důležité

Dáváme příležitost všem

Od března minulého roku je ve škole realizován projekt s názvem Příležitost pro každého. Proč má projekt právě tento název? Je to proto, že jeho aktivity jsou zaměřeny na zdokonalování a rozvíjení schopností a dovedností žáků, a to nejen těch nadaných, ale i těch, kteří zaostávají ve výuce.

Zájemci mají možnost absolvovat mimo pravidelné vyučování **různé vzdělávací kurzy** (např. etické výchovy, komunikace, matematiky, jazyka anglického nebo přípravy na státní zkoušky) a **používat nově vytvořené učební materiály, prezentace a testy.**

Projekt finančně podpořil také dvě akce, které úzce souvisí s profesním zaměřením školy: státní zkoušku z kancelářského psaní na klávesnici a talentovou soutěž žáků základních škol v psaní na PC desetiprstovou hmatovou metodou.

Po ukončení projektového kurzu 21 žáků třetích a čtvrtých ročníků absolvovalo **státní zkoušku z kancelářského psaní na klávesnici**. I tentokrát byli velmi dobře připraveni

a 17 z nich tuto náročnou zkoušku úspěšně zvládlo.

Cílem **talentové soutěže v psaní všemi deseti prsty na klávesnici počítače** bylo seznámit žáky základních škol s prostředím naší školy a výukovým programem ZAV, který používá-

v roce 2003 mistrem České republiky v psaní na klávesnici PC a obsadil 10. místo na MS v Římě. Ačkoliv se od té doby soutěžení nevěnuje, předvedl výkon přes 630 čistých úhozů za minutu. Vlastní klání soutěžících trvalo půl hodiny a jejich úkolem bylo postoupit

me již druhou desítku let. Soutěže se účastnilo 33 žáků ze čtyř ZŠ: Břeclav, Slovácká; Břeclav, Na Valtické; Břeclav, Komenského a Tvrdonice. Po úvodní přednášce o historii významu textu následovala exhibice absolventa naší školy - Zdenka Konečného, který se stal

ve výukovém programu co nejdále. Nejlépe se to povedlo Markétě Mužíkové ze ZŠ Břeclav, Slovácká (89 cvičení), Janu Špičkovici ze ZŠ Tvrdonice (75 cvičení) a Filipu Garšicovi ze ZŠ Břeclav, Slovácká (68 cvičení).

A ještě jedna zajímavá aktivita byla v posledních dnech projektem zastřešena - **workshop z českého jazyka a literatury**. Při něm učitelé ze základních škol regionu diskutovali s našimi češtinářkami např. o vlivu a úrovni médií, o vyučovacích metodách, které se jim osvědčily, ale i o tom, co se ne vždy zcela daří – výuka pravopisu, prezentace referátů ... Toto setkání zcela jistě přispěje k prohloubení spolupráce základních a středních škol.

Ing. Jana Dyčková, Ing. Tomáš Novák

Slováci o Česku, Češi o Slovensku

Při poslední návštěvě v Piešťanech jsem se zeptala našich kamarádů z Piešťan, kolik toho vědí o Česku. A pak jsem zpovídala holky na pokoji, jestli je jim Slovensko tak blízké, jako studentům SPŠE z Piešťan Česko.

1. Krásné místo v ČR/SK? Co tě tam nejvíce zaujalo? Při jaké příležitosti ses tam dostal?
2. Nejoblíbenější české/slovenské jídlo? Pamatuješ si, kde jsi ho jedl/a poprvé?

Marek Racík, 3. A SPŠE

1. Páči sa mi Pražský orloj, také niečo sa nevidí každý deň. Prvýkrát som ho videl, keď som bol v Prahe na návšteve u známeho.
2. Veľmi mám rád pivný syr, ale nepamätám si, kde som ho po prvýkrát jedol. A najviac sa mi páči plzenské pivo, ktoré som ochutnal v Prahe.
3. Ako spevák...? Asi Daniel Landa. A pesnička...? Morituri te salutant.
4. Petra Černocká ako Saxana vo filme Dívka na košťeti.
5. Áno, je tu skvelé pivo, krásne slečny, ale zatiaľ neviem, v akom meste by som chcel žiť.
6. + Je väčšia a má viac historických pamiatok.
- Nepáči sa mi pražský prízvuk a je tam veľmi drahé.
7. Áno, plánujem ísť tiež do Brna na Masarykovu univerzitu na obor management. Snáď sa bude dariť.

Lud'ka Ferstlová, 4. B OABV

1. Mám ráda místo ve Vysokých Tatrách, jsou tu milí lidé a rozmanitá příroda. Poprvé jsem se sem dostala na dovolené.
2. Tradiční halušky se zelím a jedla jsem je jako malá u příbuzných na Slovensku.
3. Líbí se mi slovenská zpěvačka Peha a písnička Můj Bože.
4. Mojí oblíbenou slovenskou herečkou je Emilia Vašaryová. A její snad nejlepší role je ve filmu Pelíšky.
5. Ne, pak by mi nebyla vzácná pohostinnost a vstřícnost místních lidí.
6. + Bratislava je krásné město. Lidé tu žijí klidný život, nikam nespěchají. Navíc je to blíž Břeclavi. Ráda navštěvuji Slovenské národní divadlo.
- Má výrazně méně památek a zajímavých míst.
7. Ne, odrazuje mě těžké zvykání na odborné předměty v jiném než rodném jazyce.

3. Oblíbený/á český/slovenský zpěvák/čka? Písnička, kterou zpíval/a?
4. Oblíbený český/slovenský herec/čka? Film, ve kterém hrál/a?
5. Chtěl/a bys žít v ČR/SK? Jestli ano, tak kde a proč?
6. Co říkáš na Prahu/Bratislavu, jako hlavní město, ve srovnání s Bratislavou/Prahou? Plus, mínusy ...
7. Plno slovenských studentů odchází na vysoké školy do Česka (konkrétně do Brna). Máš taky takové plány? Chtěl/a bys studovat na Slovensku?

Lívia Topolčanyová, 4. B SPŠE

1. Brno je krásne. Najviac sa mi páči Mahenovo divadlo, videla som predstavenie „Gazdiná roba“, toto divadlo sme navštívili v rámci návštevy v Břeclavi.
2. Veľmi mi chutí vepřo – knedlo - zelo, ktoré som po prvýkrát jedla v Břeclavi na jednej z výmenných stáží, v akejsi reštaurácii. A na pitie si rada dám zelené pivo, ktoré som na Slovensku nikdy nevidela. Po prvýkrát som ho ochutnala v Brne.
3. Rada si počúvam českú skupinu Kabát. Pesničku Burlaci a Bára.
4. Od malička sa mi páči Libuška Šafránková, hlavne v úlohe Popolušky.
5. Áno, v Brne kvôli štúdiu na výške a majú tu dobré pivo.
6. + Praha je pekné historické mesto, ľudia tu majú veľa možností zamestnať sa a študovať.
- Je príliš veľká. Ľudia sa všade ponáhľajú, sú neohladuplní a veľa kradnú.
7. Áno, do Brna na Masarykovu univerzitu, podám si prihlášku na informatiku, a potom budem môcť programovať hry a webovky.

Simona Kučerová, 2. A OABV

1. Zajímavé místo na Slovensku je pro mě Senec a tu Slunečné jezera, je tu velmi čistá voda, lidé tu jsou pohostinní a dostala jsem se sem na dovolené.
2. Mám ráda smažený sýr, (který je původně ze Slovenska, a to jsem vůbec nevěděla!), a jedla jsem ho doma.
3. Ráda si poslechnu Kristinu a písničku Horehronie.
4. Od malička se dívám na Arabelu a teď na Vesničko má středisková, kde si zahrál můj oblíbenec Marian Labuda.
5. Možná bych tu někdy chtěla bydlet, protože tu mám hodně přátel.
6. + Je tu čistější prostředí a není tu tak drahé.
- Nemají metro a mají o hodně menší výběr vysokých škol.
7. Ne, v Česku je větší výběr škol.

Alžběta Filová, 2. A

Adrian má zajímavé a vytrvalé názory ...

Nebylo možné si toho nevšimnout! V týdeníku Břeclavsko a jiných tiskovinách se opakovaně psalo o našem studentovi Adrianu Segundovi. Proč ne, je to dobrý fotbalista. Po soustředěném čtení zaujme v článku zajímavá informace – Adrian chtěl být od mládí sexuologem. Určitě zajímavé téma pro naše čtenáře!

Adriane, kdy tě toto téma začalo zajímat?

Měli jsme jednou na škole kvalitní besedu s gynekologem a protože mě vždycky zajímaly holky a jak co funguje, začal jsem o všem více přemýšlet.

V jakém oboru sis představoval, že se uplatníš?

No představoval jsem si, že bych byl sexuolog a gynekolog – bavilo by mě pomáhat lidem, radit jim, jak si zpestřit sexuální život, případně řešit nějaké problémy.

Ale to bys musel jít studovat medicínu a z naší školy ...

... já vím, musel bych jít na gympl, tady se potřebné předměty neprobírají tak podrobně, té své představy se pomalu vzdávám, ale zůstalo mi to aspoň jako koníček.

Koníček? A jak ho provozuješ?

... (směje se) ... Čtu si různé publikace, také zajímavosti na internetu; teď jsem se třeba trochu víc zajímal o hormonální antikoncepci.

Adrian (uprostřed) pochází z Brna, do organizovaného oddílu se dostal až ve Velkých Bílovicích, od patnácti hraje za MSK Břeclav.

... ta je teď dost oblíbená ... vím, že si některá děvčata stěžovala, že po ní hodně tloustnou ...

U této antikoncepce je velká chuť k jídlu, kdo si na to dá pozor, tak tloustnout nemusí ...

Adriane, když tak sleduješ ty novinky, jak to vypadá s tou pilulkou pro muže? Stačilo

by si vzít zhruba hodinu před „plánovanou akcí“ a bylo by to jednodušší?

Mě zajímá i historie antikoncepce – třeba už ve starém Egyptě se aplikoval krokodýlí trus, aby zničil spermie v pochvě. O účinnosti se už nic nedozvíme. A ta pilulka pro pány? Nevím, jednak nejsou tak spolehlivé jako ženy a pak by to bylo omezující vědět, že můžu třeba za hodinu – vytratilo by se tajemství.

Proč si myslíš, že je sex důležitý?

Je třeba, aby se rodily děti, přináší uvolnění a umocňuje lásku.

A myslíš si, že má smysl sex bez lásky?

Já myslím, že každý může mít období, kdy se mu takové věci přihodí.

A co bys doporučil těm, kteří začínají „experimentovat“?

Že je mezi partnery důležitá komunikace a důvěra. Je třeba si říct, jaké má kdo představy a co potřebuje. Pak teprve přijde potěšení a radost. Ale to si každý musí zasloužit.

Ptala se eš

LVK obchodní akademie Břeclav

V sobotu 19. února 2011 se přes 40 studentů druhých ročníků obchodní akademie společně s profesory i zdravotním dohledem vydali na LVK do Orlických hor.

Ubytování bylo zajištěno na chatě Lorien, známé jako škola v přírodě Nekoř.

Lyžařský i snowboardový výcvik probíhal ve skiareálu Říčky. Více než padesáticentimetrové pokrývky sněhu a blankytně modré oblohy jsme si užívali šest dní. První dva dny jsme se všichni „dostávali do formy“ a naši začátečníci se učili základním dovednostem, což doprovázelo i pár pádů. Velký nápor pohybu nám všem dal opravdu zabrat, a tak jsme si třetí den všichni zajeli uvolnit namožené svalstvo do aquaparku v Ústí nad Orlicí, což nám jen prospělo. Každý večer byl naplněn nějakým zábavným programem, společně s bezpečnostními přednáškami našich profesorů. Poslední den na sjezdovce jsme zakončili závody ve slalomu a sjezdu. Vítězové dostali kromě diplomu také sladkou odměnu. Úspěchem však pro všechny bylo to, že jsme dojeli bez větších zranění. V sobotu 25. února jsme se všichni vrátili do Břeclavi a spokojeně se rozjeli do svých domovů.

Zuzana Pavelková

„Děkovné smsky zásadně nemažu“

Milá, vstřícná, usměvavá. Pouhá tři slova ji dokáží vystihnout. Maminka dvou dospělých dětí a majitelka autoškoly v jedné osobě. Jako instruktorka pracuje již jednadvacátým rokem a ještě nikdy nedostala pokutu. Skvělá spolujezdkyně, která vás při jízdě oslovuje „beruško“ a dodává vám odvalu. Řeč není o nikom jiném než o absolventce obchodní akademie Břeclav (1978 - 1982) Vladimíře Vítkové.

Jak vzpomínáte na léta strávená na naší škole?

Nádherná léta, ta bezstarostnost, nespoutanost. Člověk ještě nějak nepřemýšlel o tom, co bude dál. Zážitek, na které se nezapomíná, je ze středoškolských studií spousta, ale ty jsou, dá se říct, nepublikovatelné. S láskou vzpomínám na třídního učitele pana Pekárka. Člověk si nese vzpomínky na školu celý život s sebou.

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Chtěla jsem být učitelkou v mateřské školce. Také jsem měla ráda, už jako malá holka, auta, motocykly, řízení. No, a když se tak na to dnes dívám, jsem vlastně učitelkou. I když jinou a jinde. No ale v podstatě jsem si sen splnila.

Jak jste spokojená se svojí prací?

Velmi mě baví. Jako instruktorka v autoškolce pracuji již 20 let, přesto tuto práci miluji a nechtěla bych dělat něco jiného. Nejsem zavřená mezi čtyřmi zdmi. Jsem pořád někde venku a v neustále se měnícím kolektivu.

Co je na práci instruktora autoškoly atraktivní? A naopak je něco, co vám ostatní nemusí závidět, neboť jak se říká „není o co stát“?

Co na této práci miluji je to, že je to práce s lidmi. Jsem neustále v kontaktu s mladou

generací. Snažím se naslouchat jejich starostem a zjišťuji, že není velký rozdíl mezi dobou minulou a dnešní. Základní problémy vás, dnešní mladé generace, jsou stejné, pouze v jiném kabátě. No a k té druhé části? Ostatní mi nemusí závidět ty nervy. Je to nápor na psychiku. Celý den musíte být ve střehu. Co mě mrzí, je nezodpovědnost

některých žáků. Snažíme se maximálně vyjít vstříc jejich časovým požadavkům na jízdu. Skloubit je s jejich časovými plány. Zorganizujete svůj čas, přizpůsobíte se jim a někteří vám zavolají deset minut před jízdou nějakou trapnou výmluvu ve stylu „tramvaj píchla pneumatiku a nejede“.

Jaké vlastnosti musí mít podle vás dobrý instruktor v autoškolce?

Trpělivost a pevné nervy. Důležité je, aby byl komunikativní. Musí mít určité charisma žáka něčím zaujmout a ten mu pak bude naslouchat. Umění poznat, jaký přístup na jednotlivého žáka uplatnit, by mu mělo být vlastní. Někdo totiž potřebuje tvrdší přístup a někdo, jak se říká, pohladit slovem.

Co je podle vašeho názoru pro řidiče (začátečníka) nejtěžší?

Podle mě je nejtěžší pro každého překonat strach. Strach za volant nepatří. Žák musí řešit situace pohotově. V okamžiku, kdy se dostaví strach, zablokuje se a nepřemýšlí. Auto je pro něj široké a rychlé. Sladit řazení, řízení a ještě sledovat provoz je ze začátku výcviku pro některé docela problém.

Jistě vám „pod rukama“ prošlo mnoho studentů. Vzpomenete si na nějaký veselý zážitek?

Máte pravdu. Těch veselých zážitků bylo doopravdy hodně. Stejně tak bylo i těch méně veselých. Nejvíce mě potěší poděkování od studentů, kteří za sebou mají závěrečné zkoušky. Tyto SMS mám uložené. Zahřeji na srdíčku.

Kolik let měl váš nejstarší student?

Nejstarší „student“ byl pětapadesátiletý pán. Mně nebylo ještě ani třicet a musím říct, byla to sranda. Většinou si okolí při výcviku myslelo, že je to obráceně, tedy že já jsem studentka a starší pán instruktor.

Jsou podle vašeho pohledu lepší řidiči muži nebo ženy?

Nedá se říct, kdo je lepší. Ženy řídí jiným způsobem, jsou zodpovědnější. Dodržují předpisy, méně riskují. Muž se rozhoduje rychleji.

Ludka Ferstlová

Co jste možná (ne)věděli o AŠ Vítkovi...

- sídlo má v Kloboukách u Brna
- výcvik probíhá na vozidlech Opel Astra a Seat Ibiza
- můžete zde získat řidičský průkaz na všechny skupiny motocyklů i osobní automobil
- uchazeč o místo instruktora musí splňovat mj. podmínku min. 8 - 10 let praxe intenzivního řízení na požadovanou skupinu.

KUKIZ

V pátek 4. března 2011 se náš studentský soubor Divadlo Bedřicha Kaněry vypravil na mezinárodní festival studentské tvořivosti s názvem KUKIZ do Vídně.

KUKIZ je zkratka názvu Kunst und Kultur Impuszentrum. Celá akce probíhala v divadle Theater Akcent. V rámci tohoto festivalu se setkala 16 souborů z různých škol a pro publikum, které tvořili především ředitelé škol, významní politici a rodiče, uspořádali zajímavou podívanou. Diváci mohli obdivovat kresby studentů, které byly promítány, hudební čísla, taneční vystoupení, studentské filmy, di-

vadelní ztvárnění vybraných společenských problémů a úryvky z divadelní inscenace. Celým programem nás provázeli moderátoři z řad studentů a hudební swingová skupina sestavená z učitelů. Náš soubor předvedl úryvek ze své hry Veselé paničky windsorské od Williama Shakespeara. Speciálně pro tuto akci jsme nastudovali texty ve staré angličtině a sami jsme byli ohromeni, jak krásně to znělo. Celou akci zaštil rakousko-český projekt Edtwin.

Po celou dobu přípravy i samotného festivalu museli být účinkující připraveni v šatnách,

takže se s nikým nemohli setkat. Svoje dovednosti v cizím jazyce tak uplatnili v motoru, když si objednávali jídlo a pítí.

Pro nás diváky to byla hezká zkušenost, neboť mezi účinkujícími byli i handicapovaní studenti na vozíčku, kteří tancovali, recitovali svoje vlastní básně a jedno vystoupení probíhalo i v českém jazyce, neboť to byli studenti, kteří si jako volitelný předmět zvolili češtinu. Festival byl mimo jiné i dokladem toho, že uměním a kulturou překonáme bariéry, se kterými se mnozí z nás v životě dennodenně potýkají.

Ing. Dana Vilímková

Jaderná elektrárna Jaslovské Bohunice

Dne 10. 2. 2011 navštívila třída 2. A s panem profesorem Nejezchlebou na Slovensku jadernou elektrárnu Jaslovské Bohunice. Stalo se tak v rámci projektu „Česko-slovenský časopis“. Studenti si rozšířili své vědomosti o tomto způsobu výroby elektrické energie přímo z „místa činu“. Malá anketa vám zprostředkuje dojmy z této návštěvy:

Měl/a jsi strach při návštěvě?

Strach jsem neměla, protože už jsem dříve byla v jaderné elektrárně Dukovany, kde nás přesvědčili, že bezpečnostní opatření v jaderných elektrárnách jsou na vysoké úrovni a není se čeho bát.

Jaká jsou tam bezpečnostní opatření? Je možné pronést nějaký zakázaný předmět?

Nejdříve si nás prověřili podle našich občanských průkazů. Poté každému z nás přidělili kartu s kódem a ještě nějaký papír. Dále jsme prošli detektory kovů a tašky jsme museli nechat projít rentgenem. Myslím, že žádný zakázaný předmět není možné pronést.

Co se ti líbilo nejvíc?

Nejvíce se mi líbily chladicí věže, hlavně voda, která pod nimi stříkala.

Líbilo by se ti tady pracovat?

Ne, pracoviště je příliš kontrolované a na slovenštinu bych si asi nezvykla.

Jak na tebe působil personál?

Personál byl přátelský a rozpoznal, kdy už je informací příliš a svůj přednes se pokoušel oživit. Snažili se udržet naši pozornost a nezasypávat nás příliš detailními informacemi, které bychom si stejně nezapamatovali.

Nebál/a by ses bydlet v okolí elektrárny?

Když nad tím tak přemýšlím, tak ani ne. Jen by mi vadil každodenní výhled na kouřící komíny.

Co ti přinesla tato návštěva?

Byla jsem exkurzí mile překvapena. Bála jsem se, že to bude děsná nuda, naštěstí se opak stal pravdou. Škoda jen, že se vyjíždělo tak brzy ráno.

Barbora Rosochová

Víte, že:

Jaderná elektrárna Jaslovské Bohunice se nachází u stejnojmenné obce v okrese Trnava na Slovensku. Jedná se v podstatě o tři jaderné elektrárny s celkem pěti reaktory, postupně postavenými v jedné lokalitě. Jednotlivé části jsou označovány zkratkami A-1 (jeden reaktor), V1 (dva reaktory) a V2 (dva reaktory).

Byla zde postavena první jaderná elektrárna v ČSSR.

A-1: První těžkovodní reaktor chlazený oxidem uhličitým byl budován od srpna 1958 a byl uveden do komerčního provozu v prosinci 1972. Provoz elektrárny A1 byl neustále stíhán různými závadami, které vyústily ve dvě havárie. K první došlo v roce 1976, druhá pak znamenala pro elektrárnu definitivní konec. Došlo k částečnému roztavení aktivní zóny a vzhledem k náročnosti opravy byl blok v roce 1977 vyřazen z provozu a nyní probíhá jeho postupná likvidace.

V-1: Další dva reaktory se označují souhrnně jako elektrárna V1. Do komerčního provozu byly uvedeny v letech 1980 a 1981. První z nich byl odstaven 31. prosince 2006, druhý 31. prosince 2008, jako jedna z podmínek vstupu Slovenska do Evropské unie. Na počátku roku 2009 však vláda odsouhlasila jeho opětovné dočasné spuštění v souvislosti se zastavením dodávek zemního plynu z Ruska. Po definitivním odstavení druhého bloku V1 bude muset Slovensko několik let dovážet energii, minimálně do té doby, než bude dostavena elektrárna v Mochovcích

V2: Další dva reaktory se označují jako V2 a začaly se stavět v roce 1976. Do komerčního provozu byly uvedeny v roce 1985. Počítá se s životností minimálně 40 let, neboť oba bloky jsou průběžně modernizovány.

Jakub Osička

Redakce

Obchodní akademie
Smetanovo nábřeží 17
Břeclav

Šéfredaktorka:

RNDr. Eva Šupinová (eš)

Redakční rada:

Alžběta Filová, Barbora Formanová, Petra Hodošiová, Barbora Čápková, Simona Kučerová, Zuzana Pavelková, Dominik Ryšánek, Lucie Macháčová, Jana Gajdová, Luďka Ferstlová, Mirka Rylková, Michaela Raddová, Jakub Zajíček a Hedviga Nosálová, Michaela Hlavatá

Korektury:

Mgr. Helena Klimovičová

Titulka
(Foto Martin Golier)

Grafická úprava:
RNDr. Eva Šupinová

Sazba a tisk:
Vlastimil Krmiček

Redakcia

Stredná priemyselná škola
elektrotechnická,
Nám. SNP 8, Piešťany

Šéfredaktor:

Ing. Alexander Murín

Redakčná rada:

Mojmír Knápek, Martin Varšava, Lukáš Pavlíček,
Lívia Topolčanyová, Ján Jakubík

Korektúra:

Mgr. Daša Chrasteková

Na slovíčko, pane řediteli!

Nový život, nejčtenější břeclavský týdeník, přinesl 27. ledna 2011 informaci o možném sloučení dvou středních škol – obchodní akademie a gymnázia v Břeclavi. Tento článek vyvolal mezi studenty a absolventy naší školy i břeclavskými občany velmi silnou reakci, která vyústila v petici občanů zaslou starostovi města MUDr. Ryšavému, hejtmanovi Jihomoravského kraje – Mgr. Michalu Haškovi a náměstkovi hejtmana Ing. Stanislavu Juránkovi. Co nového se v této věci děje jsme se zeptali ředitele školy PhDr. Leo Čudy:

Dle mého názoru byl ve zmíněném článku poněkud nešťastně obecně míněný text pana náměstka hejtmana Ing. Juránka doplněn o nadpis, který vzbuzoval u čtenářů strach, že vše je již rozhodnuto. Vzhledem k tomu, že i pro mne byla tato informace nová, požádal jsem ihned telefonicky i písemně Ing. Juránka o osobní setkání v této věci. Ke schůzce, vzhledem k pobytu Ing. Juránka v nemocnici, zatím nedošlo, od pana náměstka jsem ale obdržel dopis, ze kterého mohu očitovat: „Žádné rozhodnutí ohledně optimalizace sítě středních škol v Jihomoravském kraji dosud nepadlo. Výroky o slučování konkrétních škol jsou v této chvíli jen spekulací.“

Co hrozí v případě ztráty samostatnosti školy?

Obchodní akademie vznikla v Břeclavi před 92 lety na základě potřeby místních obyvatel mít zde školu, která bude připravovat mládež pro podnikání a střední ekonomické pracovní pozice. Skutečnost, že všichni naši absolventi snadno nalézají zaměstnání nebo odcházejí studovat na vysoké školy, ilustruje, že škola je v Břeclavi potřebná. Je namístě, aby se především město Břeclav zasadilo pro udržení ekonomického studijního oboru a to nejlépe na samostatné škole. Odborné ekonomické předměty mají svá studijní specifika, jejich kvalita naší školu zdobí na celostátní úrovni a je nutné, aby byly hýčkány a nehrozilo jim opovrhování ze strany vyučujících „čistě teoretických“ předmětů.

tů. Uvedu dva příklady z mnoha:

V celostátní odborné soutěži obchodních akademií Ekonomický tým, která je měřítkem kvality výuky na jednotlivých školách, se naše družstvo každoročně umísťuje v první desítku. V tomto roce náš tým složený ze studentů 4.A ve těžké konkurenci vybojoval 3. místo v ČR.

Pedagogové naší školy jsou autory řady odborných učebnic ekonomiky „Podniková ekonomika“, kterou již 13 let škola vydává v nákladu cca 7 000 výtisků ročně. Protože se jedná o učebnici, kterou aktualizují středoškolské učitelé, kteří vědí, co a jak studentům vysvětlovat, je o ni veliký zájem a používá ji k výuce více jak 50% středních škol s ekonomickým studijním zaměřením v celé ČR.

Spojením se střední školou typu gymnázia by se ekonomické předměty, které nás reprezentují, mohly snadno stát „otloukánky“, proto se mi spojení škol příliš nezamlouvá. Věřím, že město Břeclav se nás v nadcházejícím sporu, jak dál se středními školami, zastane. Vedení školy i Školní rada, která odpovídá za koncepční rozvoj školy, shromáždily argumenty pro zachování obchodní akademie v Břeclavi jako samostatné školy a obrátily se s žádostí o podporu na zastupitele města Břeclavi.

Je nezbytné zmenšovat počet míst na středních školách?

V České republice v posledních 15 letech postupně ubývá dětí a tedy i žáků 9. tříd základních škol. Počet středních škol se naopak postupně zvyšoval – vznikaly soukromé střední školy, kde rodiče studentů platí školné, městské a církevní střední školy, kde na provozní náklady přispívá příslušná obec nebo církev, osmiletá gymnázia, kam odcházejí nadaní žáci po 5. třídě základní školy. Tento vývoj způsobuje v posledních letech situaci, kdy všichni absolventi základních škol mají volné místo na středoškolských oborech zakončovaných maturitou a velice málo se jich hlásí do učňovských oborů. Je pochopitelné, že Jihomoravský kraj, který má síť státních

středních škol na starosti, se tuto disproporcii snaží vyřešit.

Slučovat školy nechceme, co tedy navrhuje?

Podporuji trend snížení kapacity osmiletých gymnázií – jsou to školy, které začaly vznikat před dvaceti lety jako studium určené pro 5 % nejnadanějších dětí. Dnes zde nastupuje až 13 % žáků 5. tříd ZŠ a těmto žákům se tak omezuje možnost zvolit si v 9. třídě některou odbornou školu. Třeba tu naši.

Vyšší vzdělání je předpokladem k vyššímu výdělků. Je proto logické, že každý mladý člověk touží po středoškolské maturitě. Protože je dnes míst na středních školách nadbytek, na některých úrovních maturity postupně devalvovala. Proto velmi vítám zavedení státní části maturitní zkoušky, která může být pro studenty i školy sítím určujícím jejich schopnost a ochotu opravdu studovat a nejen do střední školy „chodit“.

Ani my nejsme bez chyby – v posledních letech naše škola přijímala žáky bez přijímacích zkoušek. Bylo to správné?

Bylo to způsobeno postupným rozvolněním školství, kdy se krátkodobý zájem žáka dostával nad zájem společnosti. Ani učitelům, ani rodičům se tento stav nezamlouval – i když jsme v přijímacím řízení vycházeli ze studijních výsledků žáka ze ZŠ, je logické, že úroveň klasifikace není na všech základních školách stejná a především – v této situaci žáci 9. tříd ZŠ postrádali motivaci se ve 2. pololetí učit. Na naše výzvy k zavedení povinných přijímacích zkoušek ministerstvo školství dlouho nereagovalo a je zcela v pořádku, že Jihomoravský kraj dal svým středním školám jasný pokyn, že na všechny studijní maturitní obory se od roku 2011 zase dělají přijímací zkoušky.

Můžeme se zeptat na Váš tip – budou školy sloučeny?

Věřím, že zvítězí zdravý rozum. Pro občany Břeclavi a její spádové oblasti bude lepší, když zde zůstanou tři samostatné střední školy, každá se svou specializací, image i historií. *red*

Ročník II, číslo 7.

Další číslo vyjde v červnu 2011. Texty s příponou doc (Times), foto ve formátu JPG zasílejte vždy zvlášť, bez grafických úprav.

Identifikace projektu:

Předkladatel/vedoucí partner: Obchodní akademie, Břeclav

Hlavní přeshraniční partner: Stredná priemyselná škola elektrotechnická, Piešťany

Název: „Podpora rozvoje jazykových a občanských kompetencí žáků intenzifikací kontaktů mezi středními odbornými školami“ (zkr. název: „Česko-slovenský studentský časopis“)

Operační program: OP přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007-2013

Prioritní osa: P1 Podpora sociokulturního a hospodářského rozvoje přeshraničního regionu a spolupráce
Číslo výzvy k předkládání projektů do OP: 01 (květen 2008)

Realizace: 11/2008 – 10/2011. **Webové stránky projektu (časopisu):** <http://www.oabv.cz/piknik/>